

spurgte saaledes, om den Mand, der tog en Svend eller en anden Mand til at udføre et Stykke Arbejde, i alle Tilfælde var Arbejdsgiver. Ja, det kommer man forholdsvis let over i det praktiske Liv. Hvis man vælger det Eksempel, at en Husejer tager en Malersvend til at gøre et Stykke Arbejde for sig, vil Husejeren blive Arbejdsgiver, thi Malersvenden kan ikke uden at overtræde Næringsloven antage en anden Mand til at hjælpe sig. Husejeren kan, om han vil, tage 10 eller 20 til at udføre sit Arbejde, men Malersvenden kan ikke uden at løse Borgerklub antage flere Svende, og Husejeren er altsaa Arbejdsgiver i dette Tilfælde. Som jeg i Gaar havde Lejlighed til at udvilde, finder jeg det rigtigt, at han, naar han vil gaa den Vej og ikke vil henvende sig til en Malermester for at faa sit Arbejde udført, maa bære Risikoen for Ulykkestilfælde, der mulig foresalde under Udførelsen af dette Arbejde.

Med disse Bemærkninger skal jeg slutte. Jeg er enig med det ærede Medlem for Horsens (Wulff) i, at det Princip, som denne Lov repræsenterer, er uheldigt, og at man hellere burde komme ind paa en Lovgivning, hvorved Samsfundets Solidaritet blev gjort gældende i Stedet for, at nu den enkelte skal bære en større eller mindre Del af de Byrder, der fremkomme ved, at han driver en Virksomhed, som ikke altid giver ham noget stort Udbytte, og hvis Udbytte maaste for den største Del gaa i andres Sommer. Vort Standpunkt i denne Henseende have vi jo haft Lejlighed til at præcisere. Naar vi alligevel gaa med til dette Forslag, sker det i Haab om, at den Omstændighed, at man fra alle Sider gaar ind paa et Forsøg, vil bevirke, at Forslaget bliver ført igennem, og at dette igen vil have den Virkning, at om end maaste enkelte industridrivende ville finde det urigtigt, at de skulle have denne Byrde, vil der dog fra det øvrige Samsunds Side blive sagt: Nu da disse Folk have faaet en Lov, som yder noget til tilstedekomne, have vi Ret til at faa en lignende Lov. Vi haabe altsaa, at denne Lov vil hidrage til, at vi efterhaanden og snarest muligt kunne komme ind paa en Ulykkesforsikringslov, der omfatter alle Samsundsborgere.

Blahme: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører for Flertallet og fastholde over for ham, at selv om man gaar med til at stemme for denne Lov, er det alligevel et Uheld, at vi ikke have faaet Jordbruget med. Den ærede Ordfører udtalte, at Grunden, hvorfor man først har

draget disse Erhverv frem, som Forslaget angaar, er, at Risikoen i dem er saa stor, og han oplyste ved Tal, hentede fra Tyskland, at den omtrent var dobbelt saa stor som i Jordbruget. Jeg vil holde mig til nogle Tal, som ligeledes ere hentede fra Tyskland, og som i Jor bleve meddelte her i Tinget, af det ærede Medlem for Stege (Bojsen). De fremkom efter Oplysninger fra Tyskland, som jeg antager vare nogenlunde lige saa sikre som det ærede Medlems. Efter dem foresaldt der i den mindste Fareklasse kun 4 à 5 Tilfælde paa 100,000 Arbejdere; og i den næstlaveste, Handelen, steg Antallet til 7 eller 9, Landbruget havde paa 100,000 Individuer 13 Dødsfald og 3 Invaliditetstilfælde, hvorimod Haandværk og Industri havde 17 Dødsfald og 13 Invaliditetstilfælde, altsaa i alt dobbelt saa mange Ulykkestilfælde som Landbruget. Saa steg Antallet rigtignok meget stærkt i de højere Grader, naar man kom til Skovbrug, Jærnbanevæsen, Søfart og Fiskeri. Det steg da saa højt, at blandt 100,000 Arbejdere foresaldt 380 Dødsfald og 824 Invaliditetstilfælde i den højeste Fareklasse, Jærnbanevæsenet. Der er altsaa en betydelig Forskel. Ser jeg dernæst, hvorledes det forholder sig i Haandværk og Industri, er Forholdet der i al Almindelighed som i Jordbruget. Jordbruget og Haandværk og Industri staa i Midten, mellem den højeste og den laveste Fareklasse. Afstanden er ikke saa stor, og dertil kommer, at der iblandt det, der i Tyskland regnes til Haandværk og Industri, er meget, der hører til Jordbruget, overalt hvor Jordbruget bruger Damp, og det er jo meget almindeligt. Jeg tror derfor, at naar man fraregner disse Tilfælde, faar man et Middeltal for Haandværk og Industri, som vist ikke vil afvige meget fra Gennemsnitstallet for Ulykkestilfælde i Jordbruget. Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag forekommer det mig ogsaa, at den ærede Ordfører maa give mig Ret i denne Betragtning, thi det er jo de farefulde Klasser, der ere optagne i denne Lov, men efterser man de Virksomheder, der komme ind under Loven, viser det sig, at det i mange Tilfælde er Virksomheder, der vedrøre Jordbruget i højeste Grad. Vi ere derfor stillede saaledes, at vi for en Del komme ind under denne Lov, og det vil være langt fordelagtigere og billigere for os, om vi kunne faa alle vore Arbejdere forsikrede, end nu, hver Gang vi have et Arbejde, der kommer ind under denne Lov, at skulle forsikre disse enkelte Arbejdere. Jordbruget har saaledes ubetinget Brug for Stenbrydning. Det er virkelig nødvendigt at